

15 JUNI 1928

No. 12

33e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Wij gelooven niet dat het rechtvaardig is godsdienstige invloeden te laten gelden op een staatsregering, znodat het eene godsdienstgenootschap zal worden bevoordeeld en de geestelijke voorrechten van het andere zullen wordeo geschaad en de persoonlijke rechten van zijn leden als burgers ontkend.
JOSEPH SMITH.

CHRISTUS' BOODSCHAP HET HOOGSTE.

DOOR JOHN P. LILLYWHITE.

Toen de Heere Jezus Christus op aarde was, gaf Hij de wereld een schoone wijsbegeerte: Een volmaakt plan van Zaligheid, dat in alle godsdienstige, politieke en sociale behoeften der menschen voorzag.

Hij predikte een absolute eenigheid des geloofs en een algemeene broederband onder de menschen, stelde wetten vast en richtte een organisatie op waardoor de menschheid dezen toestand zou kunnen bereiken en zich daarin verheugen. Ik geloof niet, dat Hij ooit zal toestaan Zijn plan door iets anders te laten vervangen, noch zal Hij ooit een ander middel voor de zaligheid van den mensch voorstaan, dan alleen dat, wat in Zijn eigen Evangelie is opgenomen.

Er zijn vele menschen in de wereld, die Zijn plan veronachtzaamd hebben en zich in godsdienstige en politieke partijen hebben verdeeld en aldus menschen-gemaakte ideeën en beginselen ingevoerd hebben, die in de meeste gevallen vreemd zijn van hetgeen Hij leerde. En toch stellen zij Hem voor als den leider van hun persoonlijke geloofsbelijdenis. Sommigen verklaren Hem dikwijls als een voorstander van het socialisme, terwijl anderen zeggen dat Hij een communist was, weer anderen beschouwen Hem als den borg hunner geloofsbelijdenis in het bijzonder.

Het zou voor al deze verschillende partijen raadzaam zijn in dit opzicht de verklaringen van den Meester te overwegen, al

vorens zij Hem verbinden aan hun menschen-gemaakte leerstellingen.

Hij zeide op zekere gelegenheid: „Mijn koninkrijk is niet van deze wereld” en gaf ons daarmee te kennen, dat Hij Zich niet aan de zijde van eenige menschelijke organisatie schaarde. Op een andere gelegenheid zeide Hij: „Niemand kan twee heeren dienen; want of hij zal den eenen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den eenen aanhangen en den anderen verachten. Gij kunt niet God dienen en den Mammon”. Hij aarzelde niet Zijn politiek bekend te maken. Weet U wel, dat een aantal Herodianen met hun gevele naar Hem toekwamen en zeide: „Meester, wij weten dat gij waarachtig zijt en den weg Gods in waarheid leert en naar niemand vraagt, want gij ziet den persoon der menschen niet aan: zeg ons dan, wat dunkt U? Is het geoorloofd den Keizer schatting te geven of niet? Maar Jezus bekennde hunne boosheden, zeide: Gij geveinsden, wat verzoekt gij Mij?” Dit was werkelijk een stekende berisping. Maar de Meester behandelde hen overeenkomstig hun eigen woorden, daar zij hadden gezegd, dat Hij naar niemand van hen vroeg. Zijn motto was: „Geef dan den Keizer wat des Keizers is, en Gode wat Gods is”.

De Heere wist dat de Kerk en de politiek net zoo min te zamen gingen als water en olie.

Op zekere gelegenheid had de groote Meester met sterke, stekende woorden over de Farizeërs en wetgeleerden gesproken. Hij veroordeelde degenen, die, terwijl zij voorgaven uiterst godsdienstig te zijn, van binnen vol bitterheid en goddeloosheid waren en zij, die de letter der Schrift kenden, verdraaiden en verduisterden de waarheid van God zoo, dat zij velen de ware bedoeling van de profetieën onthielden. Groote menigten luisterden naar de woorden van waarschuwing, onderricht en protest, die aan Zijn lippen ontvielen, terwijl Zijn vijanden, die dicht bij Hem stonden, iets zochten te vinden waarmee zij Hem konden beschuldigen. Hij liet hun zien hoe Hij geheel en al onbevreesd was en waarschuwde die groote menigte aldus: „Ziet toe en wacht U van den zuurdesem der Farizeërs en Sadduceërs”. Hij maande Zijn discipelen, nimmer voor het recht bevreesd te zijn en dat zij alleen Hem hadden te vreezen, Die macht over de ziel had. Hij onderwees hun verder en deelde hun mede, dat zij, die Hem voor de menschen wilden belijden, zeker hun belooning zouden ontvangen.

En een uit de schare, die op eigen belang doelde en niet in staat was boven de materiele zaken van het leven uit te zien, kwam naar voren en zeide tot Hem: „Meester, zeg mijnen broeder dat hij met mij de erfenis deele”. Het antwoord van den Zaligmaker was zeer ophelderend en op de waarheid, die toen onder woorden werd gebracht behoeft heden wéér den nadruk gelegd te worden. De Meester keek den man aan en zeide: „Mensch, wie heeft Mij

tot een rechter of scheidsman over ulieden gesteld?" Jezus verwierp de plaats waar velen Hem naar willen verwijzen, namelijk, die van een verdeeler van bezittingen en een prediker van al deze verschillende politieke stelsels, socialisme, communisme en wat al niet. Jezus sprak toen over hetgeen het ware leven werkelijk inhield en zeide: „Ziet toe en wacht U van de gierigheid; want het is niet in den overvloed gelegen, dat iemand heeft uit zijn goederen". Het is niet datgene wat iemand heeft, maar hetgeen hij is, dat de wezenlijkheid van zijn leven zal bepalen. Jezus zag achter en voorbij de vraag in het hart van den vrager en Hij ontdekte onmiddellijk dat gierigheid de drijfveer was; vandaar Zijn antwoord.

De wereld is op heden vol van dergelijke menschen, die voortdurend iemand vragen zijn broeder aan te spreken ten einde de „erfenis" met hem te deelen. Deze schoone vermaning van den Zaligmaker: „Ziet toe en wacht U van de gierigheid; want het is niet in den overvloed gelegen, dat iemand leeft uit zijne goederen", zou opnieuw in de harten van de menschen dezer generatie geprent moeten worden.

De Heere zeide een gelijkenis tot de menschen, aangaande een rijk man, die zooveel bezat dat hij geen ruimte had om het alles te bergen en hij brak zijn schuren af en bouwde grootere. En toen dacht hij, nadat het werk klaar was te zeggen: „Ziel gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor veel jaren: neem rust, eet, drink, wees vroolijk". Maar God zeide tot hem: „Gij dwaas, in dezen nacht zal men uwe ziel van U afeischen". Alzoo is het met dien, die zichzelf schatten vergadert, en niet rijk is in God.

De meeste van de leeringen der verschillende politieke stelsels en belijdenissen zijn bijna geheel en al onderschraagd door „gierigheid" en „zelfzucht". De groote Wetgever zeide: „Gij zult niets begeeren, dat Uws naasten is". Maar het schijnt voor velen een moeilijke waarheid te zijn om te leeren.

Het is niet in overeenstemming met de leeringen van Christus om te roepen: „Omlaag met alles wat omhoog is", maar veeleer luidt de Evangelieboodschap: „Omhoog met alles wat omlaag is". De waarheid geldt heden meer dan ooit te voren, dat „de mensch zal bij brood alleen niet leven". Dientengevolge kunnen het materialisme en het uiterlijke nooit de innerlijke behoeften van de menschelijke ziel bevredigen. Er zijn menschen, die beweren dat Jezus een socialist was, maar Zijn woorden zijn: „Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en al deze dingen zullen U toegeworpen worden". Plaatst de eerste dingen het eerst. Maakt God en Zijn wil Uw voornaamste zaak en Hij zal Uw belangen Zijn eerste zaak maken.

Juist zooals de Heere Jezus niet tusschenbeide wilde komen toen de geldgierige broeder Hem aansprak, zoo staat Hij op heden boven al de verschillende scholen der economische gedachte.

Hij kwam niet om een socialistisch gemeenebest op te richten, dat gebouwd zou zijn op de onzekere ideeën der menschen. Hij kwam om den mensch te redden van de macht der zonde en hem tot God terug te brengen. Hij kwam om beginselen in werking te stellen, die den mensch in staat zouden stellen om aan anderen te doen, zooals zij wilden dat de menschen hun zouden doen, van daar dat deze gulden regel geen socialistische nog eenig ander soort van „istische” groei is, maar een eeuwige waarheid van Christus zelve.

Daarom, indien de mensch Zijn Goddelijke vermaning zou willen volgen, om „eerst het Koninkrijk van God te zoeken en zijn gerechtigheid” dan zullen hun alle andere noodige dingen toegeworpen worden. Zooals Hij zeide: „Want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven”. Het Evangelie van Jezus Christus staat even ver boven alle politieke en godsdienstige belijdenissen en organisaties der menschen, als de hemel boven de aarde. Daarom zij, die dit Evangelie hebben omhelsd en het Koninkrijk van God hebben aangenomen, zouden er naar moeten streven en er geen politiek bijhalen.

Er is geen twijfel aan of de verschillende politieke organisaties hebben eenige schoone beginselen en theorieën, indien zij behoorlijk en oprecht ten uitvoer worden gebracht. Maar er is er geen een, die den mensch tot God zal brengen, noch de algemeene broederband onder de menschen tot stand brengen. Deze toestand kan alleen tot stand gebracht worden door een onvoorwaardelijk geloof in God en al Zijn wetten en een oprechte bekeering van zonde. De geest van geldgierigheid en zelfzucht en afgunst moet uit het menschelijk hart gebannen worden en de ziel van den mensch weer uit water en Geest geboren worden tot een volkomen nieuwigheid des levens. Het Evangelie van den Verlosser der wereld voorziet in de eenige middelen waardoor dit kan bewerkstelligd worden. Dus waarom tijd, talenten, en energie te besteden om eenig andere belijdenis voor te staan.

Mannen en vrouwen die dit Evangelie hebben aangenomen, gij zoudt moeten weten dat de leerstellingen der menschen niet met de leerstellingen van Christus vergeleken kunnen worden. Gij hebt alle waarheden ontvangen, die in de belijdenissen der menschen te vinden zijn en duizend maal meer. Dus waarom verder over deze dingen te redetwisten of ze in Uw godsdienst-besprekingen er bij te halen? Zooals ik alreeds heb gezegd, de politiek en de godsdienst zullen niet samengaan en twistgesprekken en kwade gevoelens kunnen slechts het resultaat zijn als wij zullen trachten deze twee overeen te brengen.

Wij wenschen echter een ieder te verstaan, dat de Kerk van Jezus Christus zich het recht niet aanmatigt om den menschen hun politieke richting aan te wijzen, evenmin staat de Kerk een

bepaalde politieke organisatie voor en verwerpt de andere.

Elk persoon heeft een van God gegeven recht de ingevingen van zijn eigen geweten betreffende politieke inzichten te volgen. Maar de Kerk dringt er op aan, dat Kerk en Staat gescheiden zullen blijven, totdat de rechtvaardige regeering van Christus over de geheele aarde zal gevormd zijn en Hij over de naties als Koning der koningen zal heerschen, want wij beseffen dat het eenige volmaakte regeeringsstelsel alleen verkregen kan worden onder het volmaakte plan, hetwelk Christus Zelf heeft geopenbaard, n.l. het Evangelie, zooals Hij zeide: „Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en zijne gerechtigheid en alle deze dingen zullen u toegeworpen worden”.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd:

„Toen Egypte onder het oppertoezicht van Jozef stond, was het voorspoedig, omdat hij door God werd onderwezen. Zoodra de Egyptenaren de Israëlieten begonnen te verdrukken, kwam hun ondergang. Toen de kinderen Israels met Mozes aan het hoofd werden verkozen, beloofden zij een bijzonder volk te worden, waarop God Zijn naam zou plaatsen. Hun motto was: „De Heere is onze wetgever; de Heere is onze rechter; de Heere is onze koning en Hij zal over ons regeeren”. Zij konden in hun toestand naar waarheid zeggen: „Gelukkig is dat volk, wiens God de Heere is”. Hun regeering was een godsregeering; zij hadden God om hun wetten te maken en mannen, die door God waren gekozen om aan hen te bedienen. Hij was hun God en zij waren Zijn volk.

Mozes ontving het Woord des Heeren van God Zelf; hij was voor Aäron het mondstuk van God en Aäron onderwees het volk in zoowel de maatschappelijke als de godsdienstige zaken; zij waren beiden een, er bestond geen scheiding. Zoo zal het zijn als de doeleinden Gods bereikt zullen wezen, als de Heere Koning over de geheele aarde zal zijn en Jeruzalem Zijn troon. De wet zal van Zion uitgaan en des Heeren Woord uit Jeruzalem.

Dit is het eenigste, hetwelk kan tot stand brengen „de wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van alle Zijne heilige profeten van alle eeuw”, de bedeeing van de volheid der tijden, als God alles tot een te zamen zal brengen. Andere pogingen om algeheele vrede en geluk onder de menschelijke familie te bevorderen, zijn een mislukking gebleken, elke poging heeft gefaald, elk plan is omvergefallen. Het behoeft de wijsheid Gods, de intelligentie Gods, de macht Gods om dit tot stand te brengen.

De wereld heeft gedurende 6000 jaren een goede kans gehad, de Heere zal het voor de zevende duizend jaren Zelf probeeren. Hij, Wiens recht het is, zal het Koninkrijk bezitten en regeeren, totdat Hij alles onder Zijn voeten zal gesteld hebben, en de ongerechtigheid haar grijs hoofd zal verbergen, Satan gebonden zal zijn

en de werken der duisternis zullen zijn vernietigd en algeheele gerechtigheid zal heerschen, het recht gehandhaafd worden en „hij alleen die den Heere vreest, zal dien dag verhoogd worden”.

Daarom zou iedere man en vrouw en in het bijzonder de Heiligen der laatste dagen er naar moeten streven het Koninkrijk Gods en zijne gerechtigheid op aarde op te richten, als het eenige middel om het vaderschap van God te erkennen en de algemeene broederband onder de menschen daar te stellen.

ZEDENLEER EN GODSDIENST. *)

Inderdaad een verschil.

Er zijn ongetwijfeld veel menschen, die, ofschoon ernstig in hun handel en wandel en een waardig, eerbaar en zedelijk leven leidende, geen enkelen godsdienst aanhangen of geloof eraan hechten. Dat zouden zij althans antwoorden, indien zij daarover werden ondervraagd. Bij nadere beschouwing zou waarschijnlijk blijken, dat deze goede menschen onder godsdienst hadden verstaan het lidmaatschap eener kerk of een daadwerkelijke connectie met een of andere godsdienstige organisatie. En hun opvatting is niet onredelijk en in den grond ook niet verkeerd; ofschoon zulk een lidmaatschap of connectie geen zekerheid geeft van persoonlijken godsdienst.

De grondslag van elken godsdienst is een werkelijk geloof, of beter gezegd, een geloovig vertrouwen in het bestaan van een Opperwezen, van Wiens barmhartigheid de mensch afhankelijk is en aan Wien hij verantwoording schuldig is voor zijn gedrag. Met dit geloof kan de mensch niet anders doen dan den hoogen plicht om Gods wil te leeren kennen aanvaarden en overeenkomstig Zijn geopenbaard woord en geopenbaarde wet te leven.

De menschen, die van nature geneigd zijn tot samenleven en ook inderdaad niet geschikt zijn voor een eenzaam bestaan, zullen, geleid door gemeenschappelijke belangen, gemeenschappelijk geloof en streven, elkanders gezelschap zoeken.

Bij de verdeeling der volken in stammen, die wij half-beschaafd noemen, is er over het algemeen voor elken stam een duidelijk verschil in godsdienst, (ofschoon dit dan bestaat in een ander stadium van heidendom) en hun onverlichte zielen worden bijeen gehouden door hun gemeenschappelijke opvatting van aanbidding. Bij grootere en meer ontwikkelde naties ontwaart men verschillen in godsdienstige opvattingen, en het volk verdeelt zich in

*) Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklass.

wedijverende secten en kerken. Vrijwillig lidmaatschap van één daarvan is op z'n minst een erkenning van geloof in haar kenmerkende leerstukken. Maar behalve dezen zijn er velen, die beweren dat de zedenleer voldoende is, en dat een zedelijk leven ons de zaligheid zal verschaffen in de toekomstige wereld.

Het zij toegegeven dat een godsdienstige belijdenis zonder zedelijkheid slechts spotternij en huichelarij is. Niettemin is er tusschen het louter zedelijk en het waarachtig godsdienstig leven een werkelijk verschil. Aannemen dat een strikt zedelijk levensgedrag overal en altijd voldoende is voor de zaligheid der ziel beteekent de Schrift verwerpen, de wezenlijke krachtadigheid van het Offer loochenen, den Christus onttrenen en God buitensluiten van aardsche zaken.

Zulk een veronderstelling leidt tot de ernstige dwaling dat de sterfelijke mensch in staat is zichzelf te redden — volgens zijn eigen voorwaarden, en volgens een standaard welke door de menschen zelf is aangelegd. Godsdienst is meer dan een wetboek van zeden. De mensch kan net zoomin door de zedenleer zalig worden als dat hij alleen van brood kan leven. Het geestelijk voedsel, zonder hetwelk geen ziel zich kan ontwikkelen tot den verheven staat van het eeuwige leven, bestaat in „elk woord dat voortgaat uit den mond van God”.

Het eigenlijke doel waarvoor deze aarde als een verblijfplaats voor God's geestelijke kinderen was geschapen gedurende de korte periode hunner belichaming, was hen te toetsen en „hen hiermede te beproeven, om te zien of zij alle dingen willen doen, hoedanig ook de Heere hun God aan hen zal gebieden”. (Paarl van Groote Waarde, pag. 66.)

Het is denkbaar dat de zedenleer voldoening schenkt aan het geweten van iemand, die gelooft dat het sterfelijke leven het geheele bestaan uitmaakt; ofschoon ik er ernstig aan twijfel of zoo iemand bestaat. Indien er zoo iemand leeft, loopt hij groot gevaar zijn geweten te verstikken en de gemakkelijker doch verderfelijke neiging te volgen om te eten, te drinken en vroolijk te zijn zooveel hij kan, niet denkende om den morgen der eeuwigheid.

Maar, mogen wij vragen, zal de zedelijkheid niet geteld worden in het toekomstige oordeel? Ongetwijfeld. God's woord zegt dit. De rein-denkenenden die niettemin nalaten zich aan de bepaalde wetten en verordeningen van het Evangelie van Christus te onderwerpen, zullen niet naar het gezelschap van geestelijk onreinen worden verwezen, doch evenmin zullen zij verheven worden met de kloekmoedigen, die in gerechtigheid de geboden van het Evangelie hebben gehoorzaamd.

Er is een hel, waarheen de „leugenaars en de tovenaars zullen gaan en de overspelers en hoereerders en allen die de leugen liefhebben en doen”. Voorts is er een koninkrijk, bereid om de „eerbare

menschen der aarde te ontvangen, die door de bedriegerij der menschen verblind werden"— de onfortuinlijken en bedrogenen die de theorieën en voorschriften van menschen boven God en Zijn woord hebben gesteld; de misleide aanhangers van „valsche-lijk genaamde wetenschap”.

En boven dit alles is de staat van eeuwig leven en verheerlijking welke is weggelegd voor hen, die den godsdienst van Christus leefden, toen zij nog op aarde waren, „die het getuigenis van Jezus ontvingen, in Zijn naam geloofden en gedoopt werden volgens de wijze Zijner begrafenis”, want „deze zijn het die rechtvaardige menschen zijn, volmaakt gemaakt door Jezus den Middelaar van het nieuwe verbond, die deze volmaakte verzoening door het vergieten van Zijn eigen bloed bewerkte”. (Leer en Verbonden 76.)

Des Heeren verklaring: „Hij, die gelooft en gedoopt zal zijn, zal zalig worden” is bepaald, want indien zijn geloof levend is, zal hij de zedelijkheid, welke Christus leerde, tot den grondslag van zijn godsdienst maken. „Maar hij die niet gelooft, zal verdoemd worden”, hoe zijn zedelijk peil ook moge zijn. (Zie Marcus 16 : 16.)

Uit „Vitality of Mormonism” door J. E. Talmage. Vertaald door A. J.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

AVONDMAALVERS VOOR JULI 1928.

O, Heiland in dit avondmaal
Voel ik hoe Gij mij mint;
En nader tot U andermaal,
Als zwak, maar dankbaar kind.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR JULI 1928.

Artikelen des Geloofs.

Artikel 9.

Wij gelooven in al hetgeen God geopenbaard heeft, al wat Hij nu openbaart, en wij gelooven, dat Hij nog vele groote en voorname dingen zal openbaren aangaande het Koninkrijk van God.

Overleden.

In de afgelopen maand zijn twee getrouwe leden vanuit de Nederlandsche Zending naar het voor ons nu nog onzichtbare oord vertrokken.

Zuster G. Woudstra uit Sneek en Zuster N. Hoogstad uit Rotterdam zijn respectievelijk den 21en Mei en 27en Mei j.l. overleden.

Haar levens zijn niet zelfzuchtig geweest. In het bijzonder na haar toetreden tot de Kerk leefden zij alleen voor het Werk van God. Van haar kan gezegd worden, dat zij haar leven niet gezocht hebben; zij wisten wat opofferingen beteekenden. Zeker zal de Heere haar het woord der goedkeuring toevoegen, hetgeen inhoudt dat zij het leven zullen vinden.

Zowel voor Zuster Hoogstad als voor Zuster Woudstra zijn er speciale vergaderingen gehouden, waar enkele Onderlingen, o.w. President John P. Lillywhite, de verlichtende stralen van het Evangelie deden uitkomen.

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: TH SIKKEMA

EEN WAARDEVOLLE BRIEF

van Ouderling John A. Widtsoe, van den Raad der Twaalf
Apostelen en President van de Europeesche Zending.

Aan de Heiligen der laatste dagen
in de Nederlandsche Zending.

Geliefde broeders en zusters:

Na mijn aankomst in Europa heb ik steeds de hoop gekoesterd het voorrecht te genieten Nederland te bezoeken en daar de goede leden der Kerk te ontmoeten, die zulk schitterend werk verrichten en dat alles voor de groote Zaak des Heeren. Andere plichten hebben tot dusver mijn bezoek verhinderd en het zal nog wel eenige weken duren, alvorens ik mijn reis kan aanvangen. Daarom neem ik van deze gelegenheid gebruik om aan de Nederlandsche Heiligen mijn groote waardeering te betuigen voor het wonder-schoone werk dat zij doen door voorschrift zoowel als door voorbeeld voor het groote Werk van den Heere, hetwelk in deze laatste dagen is hersteld. Ik ben trotsch op die mannen en vrouwen, die den moed hebben gehad de waarheid te zoeken en het Evangelie aan te nemen en die het nu met geheel hun macht leven. Geen ander werk in de geheele wereld geeft de ziel zoo'n groote voldoening dan het werk, dat aan het Evangelie van Jezus Christus is verbonden. De groote waarheden van het Evangelie zijn voor de laatste maal geopenbaard ter voorbereiding van de komst van den Heere Jezus Christus.

De Heere zal er voor zorgen, dat dit werk met de overwinning gekroond zal worden, ofschoon de vooruitgang soms voor de zwakke menschelijke oogen zeer gering moge schijnen.

Ik vertrouw dezen zomer de gelegenheid te hebben velen van U te ontmoeten. Intusschen zenden mijn vrouw en ik vereenigd onze hartelijke groeten en oprechte wenschen voor de vervulling van de verlangens van Uw hart.

Uw toegenegen broeder in het Evangelie.

JOHN A. WIDTSOE

UIT HET BERGGEWEST.

Broeder en Zuster H. Bell. — Het gouden paar.

Uit de „Deseret News” lazen wij, dat het den 12en Mei j.l. een halve eeuw was geleden, sinds broeder en zuster H. Bell in den echt zijn getreden. Bij vele Nederlanders zijn deze twee krasse oudjes wel bekend. Voor 38 jaren hebben zij hun woonplaats gehad in Zion en tevredenheid heeft zich steeds in hun levenswandel gekenmerkt. Deze tevredenheid verried aan een ieder, die met hen in aanraking kwam, dat die twee lieve menschen den Almachtige diep dankbaar waren, niet alleen voor hun aardsche zegeningen en lichamelijke gezondheid, maar ook voor het schoone Ëvangelie, hetwelk zij in 1882 in Nederland leerden kennen en mochten aannemen. Door hun nederige prediking smaakten zij het genoeg veler liefde voor het Ëvangelie te winnen. Broeder Bell is vanuit Zion tweemaal naar Nederland gekomen om de Boodschap der Zaligheid bekend te maken. Velen hebben van zijn woorden genoten en danken God nog steeds voor dezen vurigen waarheidsman. Onder hen bevindt zich ook de schrijver van deze regels, die zich op heden mag verheugen een nederig dienstknecht te zijn op het oogstveld van den Meester. Onder de handen van dezen dapperen veteraan ontving hij de gave des Heiligen Geestes, zonder daarvoor broeder Bell ook maar een penning schuldig te zijn. Zooals de visschermannen van Galilea in de dagen van Christus' omwandeling hier op aarde, deed ook Br. Bell zijn waardevol werk uit liefde en dacht aan geen loon.

Bijgestaan door zijn bijzonder lieve vrouw, wier vriendelijkheid een ieder, die haar ontmoet, opvalt, heeft de jubileerende zijn krachten onvermoeid gewijd aan het werk van God, door Wiens Heilig Priesterschap deze twee verbondskinderen in het Huis des Heeren aan elkander zijn verzegeld.

God zegene hen met gezondheid, met blijdschap en met dankbaarheid voor het Ëvangelie, voor hun kinderen en hun vele vrienden!

Het koperen, zilveren en gouden huwelijksfeest is thans achter den rug — één is er nog over: het diamanten. Zou God hen nog zoo lang hier houden?

Wij hopen het van ganscher harte!!!

WAARHEID EN VRIJHEID.

„Indien gijlieden in Mijn woord blijft, zoo zijt gij waarlijk Mijne discipelen. En zult de waarheid verstaan en de waarheid zal U vrijmaken”.
 Joh. 8 : 31, 32.

De waarheid te kennen is volgens deze eenvoudige woorden van den Heiland, het middel om vrij te worden en te blijven. Door de eeuwen der geschiedenis van 's menschen bestaan is de zucht

naar vrijheid even sterk geweest als de begeerte om te leven en velen, van hun vrijheid beroofd, verkozen den dood. De Heiland echter bedoelde een grootere vrijheid dan de lichamelijke en toonde hierdoor een diepere kennis.

Een kennis te bezitten „van dingen zooals zij zijn, zooals zij waren en zooals zij zullen worden” (L. en V. afd. 93 : 24) zal den mensch vrij maken en door dus den graad van ware vrijheid te leeren kennen waarin het menschedom zich beweegt, leert men in hoeverre de waarheid verstaan wordt. Christus gaf ons hierin een schoon voorbeeld en door Zijn leven te bestudeeren en de vrijheid te zien waarin Hij Zich bewoog, verstaan wij spoedig dat in Hem voorzeker „het licht, *de waarheid*, en het leven” woonde.

Zijn verleden wist Hij (dingen zooals zij waren) en leerde den Israëlieten overeenkomstig dat Hij was „eer Abraham was”, en in Zijn jeugd reeds kende Hij Zijn Vader, daar Hij tegen Maria zeide: „Wist gij niet dat Ik moest zijn in de dingen Mijns Vaders?”

Zijn heden verstond Hij eveneens, zooals blijkt uit Zijne woorden: „Mijne spijze is dat ik doe den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbrengt” (Joh. 4 : 34), terwijl Hij Zijn zending getrouw is gebleven zooals Hij later in Zijn gebed tot Zijn Vader uitte.

Eveneens zag Hij in de toekomst, kende „dingen zooals zij zullen worden” en spaarde geen gelegenheid om het menschedom de naderende dingen bekend te maken, zelfs wat betreft Zijn tweede komst. Zoo is dus voldoende getuige achtergelaten, dat Hij de verpersoonlijking van waarheid was, door Zijn leven en Zijn woorden, die een diep inzicht van waarheid en vrijheid ten toon spreidden.

Nochtans wordt er door weinigen werkelijk verstaan dat vrijheid door waarheid in stand gehouden wordt. Zelfs door hen, die het Evangelie reeds aangenomen hadden, zoowel heden als in de dagen der apostelen. Dezulken gevoelen zich „gebonden” om niet te mogen rooken, koffie of thee te drinken, om tienden te betalen, geen kwaad van hun naasten te spreken, nimmer te vloeken, te liegen, te stelen, te begeeren, overspel te bedrijven of te moorden. Zij meenen dat zij in niets mee „mogen” doen (aan de dingen der wereld), en het Evangelie is hun een dagelijksche band, die hen meer misvormt en belemmert, dan vrijmaakt. De apostel Paulus gaf dit aan de Romeinen in zijn zendbrief te kennen, en leerde als volgt: „En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid..... Want toen gij dienstknechten waart der zonde, zoo waart gij vrij van de gerechtigheid”. (Rom. 6 : 18—20.)

Hij liet door deze woorden zien, dat zij, die zich als dienstknechten der gerechtigheid beschouwden, de zonde meer liefhadden en het van deze zijde bezagen, terwijl zij, die een liefde voor waarheid hadden, zich vrij maakten van de zonden.

Hier ligt dus de oorzaak en grond van alle misverstand en kan men weten wie wèl en wie niet de waarheid liefheeft. Voor hem of haar, die het Evangelie van den Zoon Gods liefheeft, is de waarheid geen drukkende band, maar een middel om vrijer te worden van de zonde en haar gevolgen.

Ware vrijheid bestaat hierin, dat men zich meester is onder elke omstandigheid en dwingt tot gehoorzaamheid aan die wetten, die het eeuwig leven verzekeren. Zij bestaat niet — zooals men veelal meent — uit een veronachtzaming van alle wetten, maar is evenredig aan de gehoorzaamheid aan wetten, die wij kennen en die tot het leven leiden.

Het is door gehoorzaamheid aan wetten, dat men meester van dezelve wordt en ze tot dienen dwingt. De mensch werd pas *toen* meester van de electriciteit, nadat hij de wetten daarvan gehoorzaamde, en in elken stap van ontwikkeling en vooruitgang is zulks waar.

Lindbergh, in zijn vlucht over den oceaan, gehoorzaamde groote en hooge wetten en werd overeenkomstig meester over dezelve, eenzelfde afstand afleggende in anderhalven dag, die door anderen — die lagere wetten gehoorzaamden — in soms weken of maanden afgelegd werd. En wat waar is op stoffelijk of tijdelijk gebied, geldt evenzeer op geestelijk gebied.

Aldus werd getuigd op duidelijke wijze door den profeet Joseph Smith in deze laatste bedeeling: „.....Datgene wat door eene wet bestuurd is, wordt eveneens door eene wet behouden, en door dezelve volmaakt en geheiligd. Datgene wat eene wet overtreedt en niet bij de wet verblijft, doch zoekt eene wet tot zichzelf te zijn, en in de zonde wil blijven, en geheel in zonde verblijft, kan niet door wet, noch door genade, noch gerechtigheid, noch gericht geheiligd worden. Daarom moeten zij nog onrein blijven”. En verder „Allen koninkrijken is eene wet gegeven en aan elke wet zijn eveneens zekere grenzen en voorwaarden”. (L. en V. afd. 88 : 34, 35, 38.)

De wet van het leven was overtreden geworden, door den eersten mensch, doch door Christus waren de eischen van deze wet voldaan. „En omdat zij, (de menschen) van den val verlost zijn, worden zij voor eeuwig vrij, kennende goed en kwaad, om voor zichzelf te handelen en niet om mede gehandeld te worden, tenzij het is door de straf der wet in den grooten en laatsten dag volgens de geboden, welke God gegeven heeft”. (Boek van Mormon, 2 Nephi 2 : 26.) Hier schuilt een diepe beteekenis in. „Wij zijn vrij om voor onszelven te handelen en *niet om mede gehandeld te worden*, dan alleen door de straf of uitwerking der wet in den grooten en laatsten dag”.

Wij kunnen vrij worden door de waarheid aan te kleven, vrij van de zonde, wier bezoldiging de dood is. Wij zullen dan vrij zijn van laster van anderen, want het zal ons niet raken. Wij

zullen vrij zijn om in God's tegenwoordigheid te treden en tot Hem te naderen. Al woeden dan ook stormen om ons heen, zij storen onzen vrede niet. Al openen zich de kaken der hel voor ons, wij zijn nog vrij en zij kunnen ons niet eischen. Wij zullen vrij zijn, zooals een Daniël temidden der leeuwen, zooals Jozef temidden van de verleiding, zooals Alma en Amulek, die uit de gevangenis verlost werden (ofschoon zij die voor een kleinen tijd moesten verduren). Wij zullen ons gevoelen als Joseph Smith op den dag vóór zijn dood en kunnen zeggen: „Mijn geweten is vrij van eenig kwaad tegenover God en den mensch”. Wij zullen vrij zijn zelfs temidden van zonde, zooals Christus zich met de grootste zondaren(ressen) mengde, doch niet besmet werd. Ja, zoo vrij dat ook wij kunnen slapen temidden van een storm om ons heen, zooals Hij in het schip deed. Zoo vrij als Christus was van al Zijne beschuldigingen, of van melaatschen, of zelfs dat wij ook op het water zouden kunnen wandelen en niet verderven.

Ja, en ten laatste, door altijd de waarheid lief te hebben, zullen ook wij eens zoo vrij zijn als Hij, Die zelfs door een graf niet gehouden kon worden. *) Want ook daar was Hij Meester van Zijn omstandigheden en volkomen vrij — niet onderworpen aan of gebonden door dezelve, maar Meester van den dood. En dan, hoe vrij stijgt Hij ten hemel na Zijn opstanding, vrij van de wetten, die ons als met slakkengang over de aarde doen voortkruipen, en ook die vrijheid is de onze willen wij slechts... de waarheid, God's Woord nastreven. En is het moeilijk?

Misschien in den beginne, maar met elken keer dat wij gehoorzamen, hebben wij een andere wet — of stelsel wetten — ons ten dienste gemaakt, die ons vrij laten en geen aanspraak op ons hebben en ons helpen in de toekomst.

Ja, de zonde bindt, en de bezoldiging der zonde is de dood, die sterke kluis, die bindt en houdt. Maar de waarheid maakt ons vrij, vrij van alles wat ons kwellen kan, van pijn, van zorg, van smart. Neen, zij maakt ons niet vrij van verantwoordelijkheid of plicht. Doch wie zou niet gaarne de wetten van ons koninkrijk — God's Rijk — willen gebruiken, om eens zoo vrij te worden als Christus? Vrij gedurende zijn leven — vrij zelfs in het graf — en predikende tot hen, die gebonden zijn en hen verlossend?!

En straks worden wij verplaatst naar grootere rijken en bewegen ons zoo vrij als Christus deed, naar God's hemelrijk!

Ja, de waarheid maakt ons vrij!!

In hoeverre zijt *gij* vrij?

G. DOEZIE.

*) De Ster-lezers begrijpen uit dit schoone artikel van Onderling G. Doezie wel, dat het Jezus Christus is, Die ons de overwinning over den dood bezorgde en dat wij door gehoorzaamheid te betoonen aan Zijne heilige wetten (wedergeboren te worden uit water en Geest enz.) deel nemen aan het leven, hetwelk Hij heeft gegeven en aldus worden vrijgemaakt van den dood. (Red.)

DAAR WAS EENS.....

6. Van twee Zendingen.

Historisch.

Op een feestdag, lang geleden
Eens gehouden in Den Haag,
Zag men daar twee mannen treden
Door het Haagsche Bosch, heel traag.
Jonge mannen, levenslustig
In den regel — maar thans loom,
Voor jongmensen veel te rustig,
Leunend vaak aan bank of boom.

Wie dat waren? Zendingen,
Utah-jongens, die per post
Doorgaans 't nood'ge geld ontvingen
Voor hun kamerhuur en kost,
Maar die op den geldbrief wachtten:
Platzak liepen ze nu rond,
Vier, vijf dagen, vier, vijf nachten
Kwam geen bete in hunnen mond.

Want Den Haag had nog geen leden.
Vragen? Sjonge, neen, nóg niet!
Wat was nu toch wel de reden,
Dat die brief zich wachten liet?
De avond daalde... Alle lanen
Van het Haagsche Bosch verlicht...
Vlaggen en oranjevenen...
't Was een feestelijk gezicht!

Feest! maar niet voor 't tweetal „Elders”, 1)
Dat zich slent'rend daar bewoog,
En dat nu en dan iets helders
Weg moest pinken uit hun oog.
„Brother Collett, ik heb honger,
Say, boy, I could eat a horse!
I know I can't stand this much longer,
And you feel the same, of course.” 2)

„Do you know what I've been thinking?”
Sprak toen Broeder Collett weer,
„If they'd let me, I'd be drinking
Some of the oil they're burning there”. 3)
En hij wees op de verlichting,
Kleur'ge potjes, sliert aan sliert,
Waarmee als een tooverstichting
Elke boschweg was versierd.

„Waarom gingen ze niet vragen?” —
Hiermee ben 'k uw hartetolk.
Want, zegt gij, in 's Gravenhage,
Overal, is wel goed volk.

1) Ouderlingen.

2) Jongen! Ik zou een paard kunnen verslinden. Veel langer kan ik dit niet volhouden, en met jou is het natuurlijk precies zoo gesteld.

3) Weet je, wat ik gedacht heb? Als het toegestaan werd, ging 'ik wat van de olie drinken, daar in die potjes.

'k Weet het, o, ik weet het, vringen,
 'k Ondervond het, o zoo vaak,
 Maar ik mocht ook and'ren vinden,
 En dan is 't een zware taak.

En vooral voor vreemdelingen,
 Jong en onervaren meest;
 Als ze een leelijk woord ontvingen,
 Was 't een demper op hun geest.
 En ze hadden 't ondervonden,
 Werden 't meer dan eens gewaar,
 Dat ze leelijk schelden konden,
 Hunne Christenvrienden daar.

Christenmenschen..... hoort hen honen:
 „Weet je, wie die kerels zijn?
 't Zijn twee heidensche Mormonen.....
 Zeven vrouwen, is 't niet fijn.....
 Zeven vrouwen....!” en dat smalen
 Werd bekrachtigd met gevloek,
 Dat ik hier niet zal herhalen:
 Zoo iets stelt men niet te boek.

Heid'nen..... hoort maar: „O, mijn Vader,
 Hoog in heerlijkheid en licht,
 Wanneer keer ik weer en nader
 Voor Uw heilig aangezicht?
 In Uw woning, zoo geheiligd,
 Werd mijn geest weleer geleid,
 'k Smaakte daar, door U beveiligd,
 Mijn vooraardschen kindertijd”.

Doch om nu terug te komen
 Op ons eigenlijk verhaal:
 Onder die versierde boomen
 Vonden onze twee geen maal.
 Maar toch kregen ze iets te happen,
 O zoo goed, nog vóór den nacht:
 Vóór hun kamer, op de trappen,
 Was een postpakket gebracht.

Enk'le Rotterdamsche leden
 Deden deze goede daad.
 Was 't een antwoord op gebeden?
 Wie te bidden weet, verstaat.
 Naast den hemel, met een bede
 Die diep uit hun harte kwam,
 Dankten d'ouderlingen mede
 't Vriendental te Rotterdam.

Nog één versje om 't slot te vinden:
 De vertakking in Den Haag,
 Thans een bloeiende, mijn vringen,
 Was in d'opkomst traag, heel traag.
 Niemand kent daar moog'lijk heden
 Broeder Collett en zijn vriend,
 Die daar schijnbaar vrucht'loos leden.....
Wordt er vrucht'loos ooit gediend?

Vaarwelgroeten.

Nu de tijd is aangebroken, dat wij naar andere arbeidsvelden worden geroepen, nemen wij van deze gelegenheid gebruik om onzen broeders en zusters en vrienden in Nederland een vaarwel toe te roepen. Het is zeer moeilijk de plaats te verlaten waar onze getuigenissen zoo verbazend zijn versterkt: Maar onze harten verheugen zich als wij denken aan het weerzien onzer geliefden. Wij wenschen onze waardeering uit te spreken tot een ieder van U voor hetgeen U voor ons persoonlijk heeft gedaan.

Wij weten, dat God U voor hetgeen U voor ons heeft gedaan zal beloonen. Wij hopen dat wij eenig zaad van rechtvaardigheid hebben uitgestrooid en ons gebed is, dat het op zal groeien en rijpe vruchten voortbrengen. Wij laten ze aan Uw verzorging achter. Gij hebt de macht door zorgeloze daden er vele uit den vruchtbaren bodem des geloofs te trekken en tot bederf te brengen, óf door goed voorbeeld den wasdom te bevorderen. Herinnert U altijd, dat de landman verantwoordelijk is voor zijn oogst. Wij hebben getracht voorbeelden voor onze medemenschen te zijn en wij hopen, dat onze werken eenigen gelukkig gemaakt hebben. Bedenkt wel, geliefden, dat dit wonderschoone Evangelie van ons gelijk een mooie diamant is. Elk beginsel ervan is een heldere en schitterende zijde, die het licht der waarheid weerkaatst in een wereld vol duisternis en smart. Het is een kleinood van groote waarde, doch is alleen voor diegenen van waarde, die het laten schitteren.

Wij zeggen U vaarwel, tot wederziens, hier of in het land van belofte.

Uw broeders,

R. A. MATSON — D. G. THOMAS.

Wedergeboren.

Eenigen tijd geleden zijn te Rotterdam zes zielen gedoopt: drie uit Rotterdam, twee uit Den Haag en een uit Delft.

In het Amsterdamsche district werd het aantal leden met twaalf verhoogd: in Amsterdam met vijf, in Haarlem met twee, in Alkmaar met vier en in Den Helder met een.

CONFERENTIE AANKONDIGING.

De halfjaarlijksche conferentie van het Rotterdamsche district zal op Donderdag 28 Juni, Vrijdag 29 Juni, Zaterdag 30 Juni en Zondag 1 Juli a.s. te Rotterdam worden gehouden.

In de zaal „Excelsior”, St. Janstraat 15, openbare vergaderingen des Donderdags 8 uur n.m. en des Vrijdags 8 uur n.m.

Des Zondags 10 uur v.m. en 7 uur n.m. groote openbare bijeenkomsten in het Nutsgebouw, Oppert 81.

Des Zaterdag 10 uur v.m. een vergadering voor de zendingen, 7 uur n.m. een vergadering voor de ambtenaren en ambtenaressen en des Zondags 2 uur n.m. een vergadering voor de leden (deze drie bijeenkomsten in het lokaal „Excelsior”).

Vermoedelijk zal de Europeesche Zendingspresident Ouderling: JOHN A. WIDTSOE van den Raad der twaalf Apostelen ons met zijn aanwezigheid vereeren.

KOMT DUS ALLEN!!